

# Rakkase

– MİMAREFE · 25 Nisan 2013

---

Çekti kılıcını yelkenler fora  
Başka bir âlemde yüzerken gemi  
Kıyamet kopardı üfledi sura  
Geldi hesap günü dolmadan demi

Usta dedik saydık haddini aştı  
İhtirasa düştü şaşırıldı kalem  
Yersiz iftirayla dimağlar şaştı  
Sabrı kuşanmışım duysun el âlem

“Çömezsin” dedikçe sineye çektik  
Esirgedik sözü doyduk sükûta  
“Şiirden anlamaz, bilmez yürek”tik  
“Adi bir taş” dedi süslü yakuta

Ayakları yerde başı semada  
Demir atmış sanki arşı alaya  
Kibir haset gırla dostu imada  
Şerrinden sığındım yüce Mevlaya

Savları bilgelik, huyu agresif  
Sözleri argodur edep fakiri  
Bohçası zan dolu, tavrı muhalif  
Sohbet masasında nefsin esiri

Aşmış ya bendini şöhret sahibi  
Muammaya çıkmış mimlenmiş adı  
Allameyi cihan, olsa talibi  
Burnu bulutlarda, hükmeden kadı

Katlaşmış kalbi benliği sevmiş  
Dostlukta fukara yolu desise  
Sorsan kendisine “âlemde dev”miş  
Kimlik sahasında kıvrak rakkase

Çerçöp arıyorken duru bir suda  
Görmez gözündeki koca mertegi  
Avcı edasıyla yatar pusuda  
Kalbe nişan alır paslı tüfeği

Hiciv deryasına dalarken gemi  
Şer dilemez gönül, kaldırmaz doğam  
Bu sana nasihat son sözüm emi  
Sözü pişirmeden söyleme ağam

Menderes Oyanık

10.11.2009

Hiciv yazmayı sürekli belden aşağı vurmak ve küfretmek zannedip aslında edebiyatı  
Katledenlere ithaftır